

וירא את המקום מרחוק

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

לִידַע הָאֶמֶת שֶׁאֵין אָנוּ יוֹדְעִים

מהסתם שמעת קצת מה שדברתי על פסוק וירא את המקום מרחוק שצריכין לראות הישועה כמו שרואין הדבר בעינינו ממש, אף הוא מרחוק, שזהו פרוש הפסוק הזה בענין אברהם בעת שהולך את יצחק בנו לעקדה. שהס"ם רצה לבלבלו הרבה הרבה בכמה הסתות ופתיים. עד שבסוף אמר לו שמעתי מאחורי הפרגוד השה לעולה ולא יצחק לעולה. והשיב לו כך ענשו של בדאי שאפלו אם אומר דבר אמת אין שומעין לו וכו' כמו שאמרו רז"ל בגמרא ומדרש.

ראה והבן והבט היטב ושים לב לכל הדברים הנאמרים שם בענין הנסיון. והתורה בכל אדם ובכל זמן. וצריך כל אחד לקח לעצמו רמזים ומוסר לפי דרכו. כמה וכמה הבעל דבר מסבב בתחבולותיו עם כל אחד אפלו עם הקטן שבקטנים לדחותו חס ושלום. וצריכין להתחזק כנגדו בתקף התקוה והסמיכה שאנו סמוכים בכחו של זקן דקדשה, כי בעצם חלישותנו אין לנו כח כי אם על ידי זה. וצריכין להיות חזק כאלו אנו רואים התקוה טובה בעינינו ממש. אף הוא מרחוק מאד בבחינת וירא את המקום, שראה את המקום שהוא מקום הבית המקדש. שעתידין זרעו של יצחק לירש. אף הוא מרחוק. כי לעת עתה היה מוליך אותו לעקדה לעשות רצונו יתברך בלי שום מחשבת חוץ.

ואם שהוא תרתי דסתרי מאד, שרואה המקום של בית המקדש שירשו זרעו של יצחק לעתיד בגדלה כזאת. ועתה הוא מוליך אותו לשחיטה. אף על פי כן לא הרהר אחר מדותיו ח"ו כי זה העקר לבער ולסלק כל הקשיות והבלבולים והעקמימיות שבלבו ולעשות את שלו ולחטף טוב כל מה שיוכל הרבה או מעט כי אחד המרבה ואחד הממעיט, ולהיות חזק ברצונות וכסופים טובים, ולהיות סמוך בכל הצדיקי האמת שיגמרו עמנו בודאי מה שהתחילו. ואם נעשה מה שנעשה צריכים לידע האמת שאין אנו יודעים כלל. כי אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני, שזהו בעצמו בבחינת וירא את המקום מרחוק, ואז דיקא יכול להיות שתבוא התקוה בהסח הדעת תכף ומיד בזמן קצר. כמו שהיה בענין זה באברהם אבינו ע"ה. שתכף נמתק הדין. ונאמר לו אל תשלח ידך וכו'.

עלים לתרופה א' ויצא תקצ"ז

עמוד זה נדבט הר"ר נחמן שפירא הי"ו - לרגל שמחת נישואי בנו החתן שמואל מנחם חיים שיחי למזל טוב

טועמיה

והוא יושב פתח האהל

פרשת השבוע

יושב וממתין אצל הפתח

והוא יושב פתח האהל כחם היום. יושב לשון המתנה ועכבה זמן רב, כמו: ויתשבו בקדש ימים רבים, הינו שאין האדם זוכה להתגלות אלהות בחינת וירא אליו ה' כי אם על ידי שיושב וממתין ומתעכב אצל פתח אהל הקדשה זמן רב, ואף על פי שבתוך כך עובר עליו מה שעובר. וחמימות היום שהם כלל התאוות בוער אותו הרבה אף על פי כן הוא אינו מניח את מקומו ח"ו רק הוא יושב וממתין ומתעכב אצל הפתח ימים וזמנים רבים בחינת והוא יושב פתח האהל כחם היום והבן היטב.

כי איתא בדבריו ז"ל שלפעמים האדם אצל הפתח והוא שב לאחור או שמשתטח ומתפשט אז כנגדו הפעל דבר וכו' אבל מי שחושב על תכליתו הנצחי באמת וחס על חייו באמת אינו שב לאחור ואינו זז ממקומו חס ושלוש בשום אופן רק הוא יושב וממתין אצל פתח אהל הקדשה שהוא אהל בית המדרש ואהל הצדיקים והבשרים אף על פי שחם היום בוער ח"ו ועל ידי זה וירא אליו ה' וכו'. ויתר מזה מבאר אצלי באריכות יותר (בליקו"ה אישות ד').

ובימים הללו בכל מה שעובר עלי או מה שאני שומע ממך וכיוצא כך אני נזכר בכל פעם והוא יושב פתח האהל וכו' כנ"ל. ואף על פי שהכליון עינים קשה מאד, אף על פי כן צריכין להחיות את עצמו ולחזק את עצמו בשמחה בכל עת על פי הדרכים שהזהירנו אדונינו מורנו ורבינו זכרנו לברכה, ובפרט שבתוך כך עוסקים קצת בתורה ותפלה ומצוות אשר הם חיינו ושמחתנו, יתר מזה אי אפשר להאריך כי הגיע זמן קריאת שמע של שחרית לומר בשמחה אשרינו מה טוב וכו' ולהניח טלית ותפלין וכו'.

עלים לתרופה ד' חיי שרה תקצ"א

עמוד זה נדבת הרה"ג נחמן זאב פראנק שליט"א
לרגל שמחת אירוסים בתו תחי' למזל טוב

עקדת יצחק

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל רְצוֹנוֹ חֶזֶק תָּמִיד לַה' יִתְבָּרַךְ

עֵקֶר זְכוּת עֵקֶדֶת יִצְחָק הוּא בְּחִינַת רְצוֹן וְכִסּוּפִין דְּקִדְשָׁה שְׂזָה
הָיָה עֵקֶר מַעֲלַת הַנִּסְיוֹן שֶׁל אַבְרָהָם וְיִצְחָק, כִּי עֵקֶר הַזְכוּת הוּא
מִזֶּה שֶׁנִּתְרַצוּ לְשַׁחַט וְלָמוּת עַל קְדוּשַׁת ה' וְעַל יְדֵי שְׁנֵת־רְצוֹ
לָזֶה בְּרְצוֹן שָׁלֵם בְּאַמֶּת נִחָשֵׁב כְּאִלּוּ נִשְׁחַט וְנִקְרַב עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ
אֵף עַל פִּי שְׁבָאֶמֶת לֹא שָׁלַח יָדוֹ אֵלָיו וְלֹא עָשָׂה לוֹ מְאוּמָה נִמְצָא
שֶׁעֵקֶר זְכוּת הָעֵקֶדֶת הוּא רַק רְצוֹן וְכִסּוּפִין דְּקִדְשָׁה.

וּמִחֲמַת שִׁיִּצְחָק זָכָה אֵז לְכִסּוּפִין קְדוּשִׁים כְּאִלּוּ בְּאַמֶּת בְּמִסִּירַת
נֶפֶשׁ כְּזֶה מוֹשֵׁם נִמְשָׁךְ קִדְשָׁה נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁיִּצְאֻ מִמּוֹנוֹ שִׁישׁ
בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל נֶפֶשׁ קְדוּשָׁה שֶׁמִּרְצָה לְמוֹסֵר נִפְשׁוֹ עַל
קְדוּשַׁת ה' תָּמִיד, נִמְצָא שֶׁכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל נִפְשׁוֹ וְרְצוֹנוֹ חֶזֶק
תָּמִיד לַה' יִתְבָּרַךְ כִּי כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מוֹכֵן לָמוּת עַל קְדוּשַׁת ה',
כִּי בְּכַנְיָמִיּוֹת נִפְשׁוֹ רְצוֹנוֹ חֶזֶק מְאֹד מְאֹד לַה' יִתְבָּרַךְ וְזֶה
מִחֲמַת שֶׁכָּלֵנוּ בְּנֵי יִצְחָק אֲבִינוֹ שֶׁנֶּעֱקֵד עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ וְרָצָה לָמוּת
בְּשִׁבִּילֹו יִתְבָּרַךְ.

כִּי עֵקֶדֶת יִצְחָק הִיא עֵקֶר בְּחִינַת כִּסּוּפִין טוֹבִין שֶׁמוֹסֵר נִפְשׁוֹ
בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ בְּאַמֶּת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁמוֹשֵׁם נִשְׁרַשׁ
הַנִּקְדָּה קְדוּשָׁה בְּלֵב כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְכִסּוֹף וְלִחְשֵׁק לַה' יִתְבָּרַךְ
בְּמִסִּירַת נֶפֶשׁ וְכִנּוּל.

ליקוטי הלכות אומנין ד' י

עמוד זה נדבית הר"ר יואל ראטער הי"ו - לרגל
שמחת נישואי בנו החתן אברהם שיחי' למזל טוב

טוֹעֲמִיָּה

ההולכים בתורת ה'

ז' תנינא - כי מרחמם ינהגם

וַיֵּרָא אֵלָיו ה'

בְּהַתּוֹרָה כִּי מֵרַחֲמֵם יִנְהֲגֵם וְכו', יֵשׁ לְרִמּוֹז בְּפִרְשֵׁת וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאַלְנֵי מִמְרָא, הִיָּה יָכוֹל לְהִרְאוֹת לְדָרִי מִטָּה בְּחִינַת מִמְרָא בְּדִבְרֵי ה' - רְחוּקִים מְאֹד, עַד שֶׁאֶפְלוּ עֲנִית אָמֵן לֹא אָבוּ, אֵלָנִי גִימְטְרִיא צ"א בְּמִסְפָּר אָמֵן, הִיָּה יָכוֹל לְהִרְאוֹת לוֹ גַּם כֵּן בְּבְחִינַת מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ - וְאַרְאֶה אֶת ה'. וְלִהְפֹּךְ - וְהוּא יֵשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כְּחֵם הַיּוֹם - שֶׁהִיָּה יָכוֹל לְהִרְאוֹת לְהִדְרִי מַעְלָה שְׁבוּעַר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כְּחֵם הַיּוֹם - הַשֶּׁמֶשׁ בִּלְאֵי גִרְתִּיקָה, וְנִדְמָה לוֹ שִׁיּוּדֵעַ מִחַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ וְכו', הִיָּה יָכוֹל לְהִרְאוֹת לוֹ שֶׁהוּא יוֹשֵׁב עַדִּין בְּפֶתַח הָאֵהָל וְאִינוֹ יוֹדֵעַ כָּלֵל בְּבְחִינַת מָה יֵדְעֶת [מָה חֲמִיטָה וְמָה פִּשְׁפֻּשֶׁת] אֵיָּה.

וַיַּעַן שְׁצָרִיד לְכָלֵל עוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים בְּתַחְתּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים בְּעֲלִיוֹנִים כְּמוֹ שְׁפָתוֹב שָׁם, נִשְׁלַחוּ לוֹ שְׁלֹשָׁה מַלְאָכִים דָּרִי מַעְלָה, בְּדִמּוֹת אֲנָשִׁים דָּרִי מִטָּה, רִמּוֹז לְכָלֵלִיּוֹת הָעוֹלָמוֹת. וַיִּקַּח חֲמָאָה וְחֵלֶב - בְּחִינַת מִאֲכָל הַצָּרִיד לְקַטֹּן. וּבֶן הַבָּקָר - בְּחִינַת מִאֲכָל הַצָּרִיד לְגָדוֹל, וּכְלָלָם יַחַד. וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהֶם - פֶּרֶשׁ רִשִּׁי קָמָא קָמָא שְׁתַּקֵּן אֲמִטִּי וְאִיִּיתִי קָמִיָּהוּ, זֶה בְּחִינַת וְאַתָּה נֹתֵן אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ, בְּחִינַת הָאֶרֶץ הָרְצוֹן. וַיֵּאכְלוּ - כִּי בָּעֵת הָאֲכִילָה נִתְּנָה הָאֶרֶץ הָרְצוֹן. וְזֶה בְּחִינַת אֵין מְשִׁיחִין בְּסַעֲוֹדָה, כִּי הָאֶרֶץ הָרְצוֹן וְכו' הוּא בְּחִינַת הָאֶרֶץ הַמְּקִיפִין בְּחִינַת שְׁתִּיקָה עֵין שָׁם. לָכֵן - וַיֵּאכְלוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו, וְאִיתָא בְּעַל הַטּוֹרִים רִמּוֹז לֵאמֹר מְשִׁיחִין בְּסַעֲוֹדָה. וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיָּה שָׂרָה, וּפֶרֶשׁ רִשִּׁי נִקּוּד עַל אֵיָּו שְׁבִתְבַת אֵלָיו, רִמּוֹז שֶׁהִיָּה כָּלֵלִיּוֹת הָעוֹלָמוֹת, אֵיָּה שָׂרָה בְּחִינַת אֵיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, שָׂרָה בְּחִינַת מְלָכוֹת - מְלֶךְ הַכְּבוֹד, הַשְּׁגָת דָּרִי מַעְלָה, אֵיָּו בְּחִינַת הַשְּׁגָת דָּרִי מִטָּה אֵיָּו רָאשֵׁי תִּבּוֹת וְאַרְאֶה אֶת ה'.

גנזי אבא מכתב קנג

נדבת הר"ר אברהם יעקב מרדכי שפירא הי"ו - לע"נ
החסיד ר' ישראל דב ב"ר אייזיק שלמה אדעסער ז"ל

וישכם אברהם בבוקר

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

עַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁכִין כָּל הַבְּרָכוֹת

וַיִּשְׁכֶּם אֲבִרָהָם בַּבֹּקֶר, כִּי אֲבִרָהָם הַשָּׁכִים בַּבֹּקֶר לַעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וְהָעֲקֹדָה הוּא בְּחִינַת הַמִּתְקָת הַדִּינִים, כִּי אֲבִרָהָם הוּא בְּחִינַת מֶה כְּמוֹבֵא בְּחִינַת חֶסֶד כְּסֹדֶר כַּנ"ל, וַיִּצְחָק הוּא בְּחִינַת גְּבוּרוֹת בְּחִינַת שְׁלֹא כְּסֹדֶר, וְאֲבִרָהָם עַל יְדֵי הָעֲקֹדָה קָשָׁר וְעֲקֹד אֶת בְּחִינַת יִצְחָק בְּחִינַת שְׁלֹא כְּסֹדֶר לְבְּחִינַת אֲבִרָהָם בְּחִינַת מֶה כְּסֹדֶר, וְעַל יְדֵי זֶה נִכְלָל שְׁלֹא כְּסֹדֶר בְּבְּחִינַת כְּסֹדֶר, כִּי נִכְלָל יִצְחָק בְּאֲבִרָהָם עַל יְדֵי הָעֲקֹדָה. וְזֹאת הָעֲקֹדָה עוֹמֶדֶת לְיִשְׂרָאֵל תָּמִיד לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם בְּכָל עֵת שְׁנֵת־רַחֲקִין מֶה יִתְבָּרֵךְ ח"ו עַל יְדֵי חֲטָאֵיהֶם ח"ו. כִּי עַל יְדֵי בְּחִינַת הָעֲקֹדָה נִמְתָּק בְּחִינַת שְׁלֹא כְּסֹדֶר בְּחִינַת יִצְחָק וְנִכְלָל בְּכְסֹדֶר וְעַל יְדֵי זֶה אֵין שׁוּם דִּין שׁוֹרֶה עַל יִשְׂרָאֵל ח"ו כַּנ"ל, עַל יְדֵי שְׁנִמְשָׁךְ הַחַיּוֹת תָּמִיד מִבְּחִינַת כְּסֹדֶר מ"ה בְּחִינַת אֲבִרָהָם לְבְּחִינַת יִצְחָק וְכו', וְעַל כֵּן עַל יְדֵי זֶה נִתְבַּטֵּל וְנִתְהַפֵּךְ הַקְּלָלָה לְבִרְכָּה כַּנ"ל. וְזֶהוּ שִׁפְרֹשׁ רַש"י רָשָׁע כָּבֵר קִדְמָה אֲבִרָהָם שְׁנֵאֲמַר וַיִּשְׁכֶּם אֲבִרָהָם וְכו' כִּי עַל יְדֵי הָעֲקֹדָה נִמְתָּק וְנִכְלָל שְׁלֹא כְּסֹדֶר בְּבְּחִינַת כְּסֹדֶר בְּבְּחִינַת מ"ה וְעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁכִין כָּל הַבְּרָכוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וָעֶד.

ליקוטי הלכות חכירות וקבלנות ב' יג

וְזֶהוּ בְּחִינַת קִימַת חֲצוֹת אוֹ עַל כָּל פָּנִים קִדְּם עֲלוֹת הַשַּׁחַר, כְּדֵי לְחַבֵּר לִילָה בַּיּוֹם בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, כְּדֵי לְחַבֵּר וּלְכַלּוֹל מִדַּת לִילָה בַּיּוֹם, הֵינּוּ לְכַלּוֹל בְּחִינַת שְׁלֹא כְּסֹדֶר, שֶׁהוּא בְּחִינַת לִילָה, בְּבְּחִינַת כְּסֹדֶר שֶׁהוּא בְּחִינַת יוֹם, שֶׁהוּא עֶקֶר עֲבוֹדַת הָאָדָם לְהַעֲלוֹת וּלְכַלּוֹל כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּשֶׁרֶשֶׁן. וְזֶהוּ הֵנָּה בְּרָכוֹ אֶת ה' כָּל עַבְדֵי ה' הָעוֹמְדִים בְּבֵית ה' בְּלִילוֹת, הָעוֹמְדִים וְכו' בְּלִילוֹת דִּיקָא, כִּי עֶקֶר הַתְּקוּן עַל יְדֵי זֶה, עַל יְדֵי שְׁקִמִּים בְּלִילָה לְעֶסֶק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה כּוֹלְלִין לִילָה בַּיּוֹם שְׁלֹא כְּסֹדֶר בְּבְּחִינַת כְּסֹדֶר, שֶׁזֶּהוּ עֶקֶר תְּקוּן כָּל הָעוֹלָמוֹת כַּנ"ל.

ליקוטי הלכות נטילת ידים שחרית ג' ד

נדרת הר"ר אברהם יעקב מרדכי שפירא הי"ו
לע"נ אמו מרת פיגא בת ר' אברהם יעקב ע"ה

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

ר' אברהם ב"ר נחמן ז"ל למד פעם בפעודה שלישיית את התורה פי
מרחמם ינהגם מענין בן ותלמיד, וספר אז מעשה זה:
פעם בתחלת התקרבות מוהרנ"ת, ישב ואכל, ואז אמר
לו רבנו בלשון בדיון קצת:

**א זון פון רבי נפתלי הערץ,
אן איידעם פון רבי דוד צבי.**

(בנו של רבי נפתלי הערץ, חתנו של רבי דוד צבי)

כאומר, שמפני שהוא בן גדולים הוא חשוב ומכבד בעיני עצמו,
ומוהרנ"ת המשיך לאכול, אז הוסיף רבנו ואמר:

**אזוי? אן אנדערער אז מען
פארשעמט אים, הערט ער אויף
צו עסן, און ער עסט ווייטער?!**

(כך? בדרך כלל, כשמבזים אדם, הוא מפסיק לאכול, והוא, ממשיך לאכול? !)

ושוב המשיך מוהרנ"ת לאכול, אז אמר רבנו:

**אויב אזוי, הייס איך דיר טאקע
זאלסט נישט עסן**

(אם כן, אני אכן מצוה שלא תאכל)

ואז, הניח מוהרנ"ת את הכף ושוב לא אכל,
ואחר כך קרבו שוב רבנו מאד, כפאב את בנו.

שיח שרפי קודש החדש ב' קכז

ועיין ימי מוהרנ"ת ח"א ג', וליקוטי מוהר"ן תורה ל'

עמוד זה נדבת הרה"ג נחמן זאב פראנק שליט"א
לרגל שמחת אירוסים בתו תחי' למזל טוב

זמני שבת קודש פרשת וירא

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:09	4:08	4:24	4:07	4:18	4:06	4:07	4:23
שקיעה ערב שב"ק	4:49	4:48	4:46	4:47	4:48	4:46	4:29	4:45
חצות הלילה	11:13	11:14	11:14	11:10	11:13	11:11	11:06	11:17
עלות השחר	4:47	4:48	4:49	4:47	4:48	4:47	5:20	5:11
עטיפת הטלית	5:10	5:10	5:11	5:10	5:10	5:10	5:49	5:37
נץ החמה	6:01	6:02	6:03	6:02	6:02	6:02	6:57	6:35
סוף זמן קר"ש מג"א	7:54	7:55	7:55	7:53	7:55	7:54	8:17	8:13
חצות היום	11:23	11:24	11:24	11:22	11:24	11:22	11:43	11:40
שקיעה שב"ק	4:48	4:47	4:46	4:46	4:47	4:46	4:28	4:44
צאת השבת	5:22	5:23	5:23	5:20	5:23	5:21	5:18	5:56
צאה"ש 72 דק'	6:01	6:00	5:58	5:58	6:00	5:58	5:40	

כללים: הדלקה"נ בירושלים וב"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב והו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סוף קר"ש מעלונה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדריים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת חיי שרה

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
נה.	נה:	נו.	נו:	נו.	נו:	נח.
רבג	רכד	רבה	רכו	רכז	רכח	רכט
תלה	תלז	תלט	תמא	תמוג	תמה	תמוז
נו	נז	נח	נט	ס	סא	סב
תורה ז' תנינא - 'כי מרחמם ינהגם'						התורה הזמנית